

Novi državni tajnik Dulles ne bo vodil proti rdečim politike prilagojevanja in popuščanja

Dulles je bil začetnik odločne ameriške politike do Sovjetske zveze. — Achesonu je njegova preteklost preprečevala vsak poskus razgovorov s katero koli komunistično deželo.

NEW YORK. Med vsemi ameriški vladnimi departamenti je pač po svojem delokrogu državni department najbolj izpostavljen javni kritiki. John Foster Dulles, ki prevzame v novi vladni vodstvo državnega departamenta, se dobro zaveda važnosti osebnih spretnosti za prepričanje vplivnih posameznikov, da bodo podpirali njegovo politiko in pomirili preostro kritiko te politike. Pri tej njegovi nalogi ga bosta podpirali zlasti dve okoliščini, na kateri se njegov prednik Acheson ni mogel opirati.

Dulles ima predvsem proste roke glede Velike Britanije. Res so ga včasih označevali za germanofila, japonofila in francozofila, nikdar pa za anglofila. Znano je tudi, da je London sprejel njegovo imenovanje za državnega tajnika brez vsakega navdušenja. Seveda se Dullesa nikakor ne more smatrati za anglofila. Vendar mu dejstvo, da se do zdaj v ameriški politiki do Velike Britanije ni v nobeni smeri izpostavilo, omogoča v stikih z Londonom položaj, ki ga ni imel njegov prednik Acheson.

Druga velika Dullesova prednost je, da se je leta 1946 kot prva pomembna osebnost ameriškega javnega življenja zavzel za bolj trdo stališče proti Sovjetski zvezi. Skupno s senatorjem Vandenbergom se je javno zavzemal za odločnejšo politiko proti Sovjetski zvezi še pred slovitim Churchillovim govorom v Fultonu, ki pomeni uradni preokret ameriške politike napram Sovjetski zvezi.

Acheson ni bil tako srečen. V trenutku tega preokreta je bil pomočnik drž. tajnika Byrnesa, ki se je preusmeril šele po Fultonu in se zato funkcionarji njegovega departamenta niso mogli svobodno pridružiti Dullesu.

Zato priznava zgodovina Dullesa za začetnika odločne ameri-

Governor F. J. Lausche je ukazal okrnitev državnega proračuna

Governor Frank J. Lausche priporoča štednjo na vseh straneh.

COLUMBUS, O. — Governor Lausche je brez ovinkov povedal svojim direktorjem, naj okrnejo 63 milijonov dolarjev od vsote, katero so zahtevali za državni proračun.

V pismih, naslovljenih na vsakega direktorja posebej, jim je governor povedal, da je po njegovem mnenju samo 639 milijonov razpoložljivega denarja za potrosnijo med 1. julijem 1953 in 30. junijem 1955 in da morajo direktorji prilagoditi svoje zahteve tej omejitvi.

Vremenski
prerok
pravi:

Danes in ponoči oblačno in bolj toplo.

Ljudje, ki nočejo v vojsko, opravljajo druge potrebne posle

Gre za one, ki pravijo, da jim vest ali vera ne dovoljuje vstopa v oborožene sile.

COLUMBUS, O. — Marsikdo ne ve, toda dejstvo je, da je 120 ljudi, ki se niso hoteli odzvati pozivu za vstop v oborožene sile, češ da jim njihova vest ali vera brani, služiti z orožjem, sedaj uposlenih v Clevelandu in drugod po državi v raznih ustanovah, ki ne obratujejo za dobiček.

Večina teh ljudi je zaposlenih po bolnišnicah kot strežniki in čistilci, kjer itak zmerom primanjkuje delavcev. V clevelandskih zavodih te vrste je uposlenih dvajset teh ljudi. Vsi ti morajo ostati pri svojem delu dve leti, to je toliko časa, kolikor bi morali služiti v armadi.

Oblasti si prizadevajo, da najdejo tem ljudem delo v kraju, ki je oddaljen vsaj sto milj ali več od njihovega doma. Vzrok za to je, da bi jih njihovi sosedje doma ne videli odhajati na delo, dočim morajo sami ali njihovi sosedje služiti v oboroženih silah in odhajati na fronto v Korejo.

KAIRO. — Poročano je, da je Izrael zasegel 80-tonsko egiptsko ladjo, ki je imela na svojem krovu za 33.600 dolarjev odvisnega vojnega materiala. Ladja je bila na potu v Sirijo in je bila zasežena v izraelskih vodah.

"ZDAJ NISMO VEČ UBOGA RAJA!"

Pod gornjim naslovom piše neki lizun, po imenu France Šušteršič v "Ljubljanskem dnevniku" sledeče:

"Šesti kongres složno glasa za druga Tita i Djilasa, Rankovića i Kardelja, to je, o, to je naša želja."

"Komaj se je končal zgodovinski VI. kongres, že izraža narod v pesmi, kako je njegovo srce povezano z Zvezo komunistov." — (Opomba uredništva A. D.: "Zveza komunistov" je namreč novo ime za bivšo Komunistično partijo Jugoslavije, ki so jo na zagrebškem kongresu "prekrstili", kakor komunisti prekrščujejo vse med ljudstvom osvojenih organizacij. Samo en primer: Nekdanja OZNA je zdaj UDBA, pa ni zato nič manj strahotna in krvava!). — "Partija je vodila narod skozi krvave vojne čase, Partija ga vodi in dviga po osvoboditvi. Zaupa ji (namreč narod) kakor otrok materi, zato bo živel, zato bo kmalu izbral ostanke šeststoletnega suženjstva." — (Poševni tisk je naš).

Ker sestojata narod Jugoslavije 90 odstotkov iz kmetov, torej mora biti logično, da jugoslovanski kmetje zaupajo Partiji, svoji največji sovražnici in tlačiteljici, ki jih hoče popolnoma usunjeti, kakor "otrok materi"...

Pa naj še kdo reče, da roji komunistom po glavi samo materialistični marksizem in da nimajo smisla za humor!

Namreč za "Galgenhumor", po naše — za humor obešenjakov.

Zakaj Združene države pomagajo komunistu Titu

WASHINGTON. — Na razne ugovore in proteste, čemu Zdr. države podpirajo režim komuniste Tita, odgovarjajo merodajni vladni krogi sledeče:

"Če bi mogli izbirati zaveznike na osnovi njihove politične filozofije, bi Tita zavrgli brez pomisleka. Na nesrečo pa je svet majhen, število močnih narodov je omejeno in ne moremo si dovoliti, da bi zavrnili morebitne zaveznike. Prekiniti vse gospodarske in vojaške zveze z Jugoslavijo, bi bila ogromna napaka. V drugi svetovni vojni smo prožili pomoč veliko močnejšemu in bolj nevarnemu diktatorju: dobave Sovjetski zvezi so se zgrmadile v vrednosti \$11.000.000.000. Dejstvo je, da bomo Amerikanci kmalu dali pomoč

še drugemu diktatorju, če bo general Franco le malo popustil v svojih neprimernih pogojih.

Kaj pa bi se zgodilo, če bi mi ustavili pomoč Titu? V kratkih mesecih bi romunske in madžarske čete, ki bi jih opremila in podpirala Sovjetija, pregazile Jugoslavijo in drle k Jadranu. Zasedle bi važno obrežno črto in vključile eno doslej neodvisno državo več v sovjetski imperij. Jugoslovansko moštvo in gospodarske sile bi bile prištete k drugim sovjetskimi satelitom in vprežene v sovjetski vojni stroj. Ali je to tisto, kar hočemo doseči?

Druga šola pravi, naj bi mi podpirali jugoslovanske demokratske ljudi in sile povsod in

Svetovna komunistična bratovščina za pomilostitev Rosenbergov

Novi grobovi

Antonette Perko
Ponoči je umrla v bolnišnici Antonette Perko, stanujoča na 1106 E. 147 St. Pogreb ima v oskrbi Grdinov pgrebni zavod. Podrobnosti jutri.

Skočil iz 14. nadstropja ter ostal živ; rekel je, da bo še poizkusil

CHICAGO. — Aleksij Grekov star 30 let, je skočil iz 14. nadstropja nekega hotela ter — ostal pri življenju. Ko je z začudenjem opazil, da je še živ, je rekel: "Bom zopet poskusil."

Dejal je, da je brezposeln, da je "naveličan življenja" ter dodal, da bo prihodnjič poskrbel, da bo svojo namero bolj temeljito opravil.

Grekov je priletel z vso silo na neki avtomobil, kateremu je vdrl in razbil vso streho. Bil je pri polni zavesti, ko so ga odpeljali v bolnišnico.

80 Filipincev utonilo

MANILA, Filipini. — Pogreša se 80 Filipincev, ki so se vozili z motorno ladjo, katere se je potopila v nedeljo med otokoma Cemu in Camotes. Vlada upravičena bojazen, da je vseh 80 ljudi utonilo.

Obsodba Rosenbergov je silno ogorčila komuniste vsega sveta, množična obešanja njihovih lastnih tovarišev v češkoslovaški in drugod za železno zaveso, izvršena po ukazu njihovih lastnih rdečih sodnikov, pa so jim docela v redu.

NEW YORK. — Federalni sodnik Irving R. Kaufman, ki je obsodil zakonca Rosenberg na smrt, je izjavil, da bo eksekucija obsojenih izdajalcev avtomatično odložena, če bosta zaprosila predsednika za pomilostitev do sobote, to je štiri dni pred eksekucijo, ki je bila določena za 14. januarja.

Ta odločitev bo veljavna pet dni po odloku, ki ga bo naredil predsednik Truman ali novoizvoljeni predsednik Eisenhower. Eisenhower postane predsednik 20. januarja in možno je, da bo Truman njemu prepustil tozadevni odlok.

Medtem pa koraka pred Belo hišo noč in dan gor in dol stotine piketov in komunistična propaganda je v polnem razmahu. Piketi zahtevajo pomilostitev zakoncev Rosenberg.

V smrtnih celicah izza 1. 1951

Rosenberga, ki se nahajata v smrtnih celicah Sing Sing jetnišnice izza spomladi 1951, vztrajno trdit, da sta nedolžna, čeprav jima je bila tekom obravnave neovrgljivo dokazana izdaja po neštetihi pričah, med katerimi je pričal proti Rosenbergovi tudi njen lastni brat, ki ji je prinašal atomske tajnosti.

Piketi pred Belo hišo pravijo, da predstavljajo "Odbor, da se zagotovi pravica zakoncem Rosenberg." Ta odbor je skupina, ki jo z vsemi močmi podpira komunistični list "Daily Worker".

Poleg komunistov se tudi nekateri ameriški protikomunisti zavzemajo za njuno pomilostitev, češ da je kazen preostara. — Washingtonski poročevalci so izvedli, da bodo piketi poslali v Belo hišo delegacijo, ki bo apelirala na predsednika Trumana, da "naj zaključi svojo administracijo z dejanjem usmiljenja".

Apel na državni departament

V ponedeljek popoldne je skupina, kateri je bil na čelu Al Kaplan iz Los Angelesa, predložila državnemu departamentu apel za pomilostitev obsojencev. — Apel je temeljil na izjavi, da bi eksekucija Rosenbergov škodovala ameriški zunanji politiki in da je kazen sploh prestroga.

Kaplan, ki je reprezentant locala št. 26, International Longshoremen's Union, je rekel, da sta bila Rosenberg obtožena "dajanja pomoči zavezniku". — Rekel je, da bi njuna eksekucija izzvala v inozemstvu protiameriški sentiment, kakor ga je izzvala eksekucija Sacco-Vanzettija v dvajsetih letih.

Pisatelj Albert Kahn iz Cro-

tona, N. Y., je izjavil, da odseva iz obsodbe protizidovski sentiment.

James W. Cothran, poveljnik Veteranov tujih vojn, pa je rekel, da je kampanja za pomilostitev Rosenbergov inspirirana od komunistov.

Kampanja proti kampanji

PARIZ. — Uradniki ameriškega državnega departamenta so pričeli s silno propagando v zapadni Evropi, da se zoprtstavijo močni komunistični propagandi, ki hoče izkoristiti slučaj obsojenih Rosenbergov za ojačanje protiameriških sentimentov.

S to propagando je začel državni departament, ko so pričeli komunisti v Londonu, Parizu in Berlinu prirejati javne shode za pomilostitev Rosenbergov, piketirali ameriška poslaštva ter razpečavati v Parizu okrožnice, ki nosijo napis "Druga Dreyfusova zadeva."

Državni departament je izdal tozadevno izjavo ter jo poslal 40 deželam, kjer so kovali komunisti politični kapital iz obsodbe Rosenbergov. V Franciji so to izjavo objavili na prvih straneh skoraj vsi časopisi, razen komunističnih, ter še od svoje strani posvarili tiste, ki so se dali ujeti v komunistično past.

General Ridgway ni optimističen

PARIZ. — General M. Ridgway, vrhovni poveljnik zavezniskih čet v Evropi, je izjavil, da bi evropske obrambne čete utrpel težke udarce, če bi nastala vojna v teku enega leta. — Rekel je, da ni zadovoljen z vojaško izradnjo sil.

Mossadegh je dobil zaupnico

TEHERAN, Iran. — V ponedeljek je bila odglasovana v parlamentu popolna zaupnica iranskemu premierju Mossadeghu. Grozil je z odstopom, če ne dobi zaupnice, v katerem slučaju da bo postala dežela komunistična.

Potop parnika; 29 oseb rešenih

TOKIO. — Med otokoma Honšu in Šikoku se je pogreznil neki japonski tovorni parnik, ki je kolidiral z nekim norveškim parnikom. Norveški parnik je rešil 29 pomorščakov pogreznjenega japonskega parnika Dairu Maru.

Bodi previden in pazljiv, pa se boš izognil marsikateri nesreči!

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Registracija—

Vse one rojake, ki niso rojeni v Ameriki in še niso postali ameriški državljanji, opozarjamo, da morajo do konca januarja sporočiti emigracijskemu uradu svoj naslov. Natančnejša navodila so na drugi strani lista.

Letna seja—

Gospodinski odsek AJC na Recher Ave., ima v četrtek 8. jan. ob osmih zvečer v navadnih prostorih svojo letno sejo. Na dnevnem redu je poleg volitev novega odbora več pomembnih točk.

Na dopustu—

Kadet John Sercel, sin Mrs. Josephine Brusich, 873 Alhambra Rd., je po končanem šestmesečnem letalskem tečaju v Greenville, Mass., prišel na tridnevni dopust. Po končanem dopustu pojde v tečaj za jetpilote.

Nov odbor —

Podružnica št. 14 SZZ ima za leto 1953 sledeči odbor: duhovni vodja Rev. Bombach; častna predsednica Frances Rupert; — predsednica Mary Strudel; podpredsednica Mary Zele; tajnica Štefka Smolič, 20300 Goller Ave. blagajničarka Mary Meršnik; Zapisničarica Antonija Šuštar; nadzornice: Frances Globokar, Frances Grčman, Molly Legat; zastopniki za skupno društvo — Urška Trtnik in Mary Novoselec.

Zanimivo—

V današnji številki poročata oba tukajšnja slovenska denarna zavoda o svojem stanju ob koncu leta 1952. Ne spreglejte teh poročil!

Zadnje slovo—

Društvo Slov. dom št. 6 SDZ vabi svoje člane nocoj ob 7:30 v Grdinov pgrebni zavod na Lake Shore Blvd., kjer se bodo poslovili od umrle Mary Kadunc. V četrtek naj se članstvo po možnosti udeleži pogreba.

NAJNOVEJŠE VESTI

WASHINGTON. — Armadno poveljstvo naznanja, da je izza pričetka korejske vojne dezertiralo 46.000 mož, toda vsi od teh razen 11.000 so bili prijeti ali pa so se prostovoljno vrnili.

NEW YORK. — John Foster Dulles, novoimenovani državni tajnik, in angleški premier Winston Churchill sta se večeraj dve uri razgovarjala in posvetovala. O čem sta razpravljala, ni znano. Nocoj bo imel Churchill posvet z Eisenhowerjem.

COLUMBUS, O. — Včeraj popoldne so bile vložene v ohijski zakonodajni predlog, ki priporočajo volilno pravico za 18-letnice in 4-letne uradne termine za glavarja ter pet nadaljnjih administrativnih uradnikov.

PARIZ. — Rene Mayer, voditelj radikalno-socialistične (konservativne) stranke, je postal novi premier Francije, in sicer že osemnajsti izza druge svetovne vojne.

CLEVELAND. — S slikovitimi božičnicami je pričelo snoči obhajati tisoče clevelandskih prebivalcev pravoslavne vere svoj Božič, ki ga slavi po julijanskem koledarju. V skupini vernikov, ki obhajajo zdaj Božič, so Rusi, Ukrajinci, Srbi in grško-katoliki.

AMERIŠKA DOMOVINA
AMERICAN HOME

1117 St. Clair Ave. HEnderson 1-0623 Cleveland 3, Ohio

Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

General Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA
Za Zed. države \$10.00 na leto; za pol leta \$6.00; za četrt leta \$4.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$12.00 na leto. Za pol leta \$7.00, za 3 mesece \$4.00.

SUBSCRIPTION RATES
United States \$10.00 per year; \$6.00 for 6 months; \$4.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$12.00 per year; \$7 for 6 months; \$4 for 3 months.

Entered as second class matter January 6th 1908 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd 1879.

83 No. 4 Wed., Jan. 7, 1953

Ali je to življenje?

Dobrina, na kateri človek najbolj visi, za katero se najbolj boji in trepeti, je njegovo življenje. Da si človek ohrani življenje, žrtvuje ne samo denar in premoženje, ampak dostikrat tudi svojo čast, pripravljen je celo prenašati do konca svojih dni najhujše poniževanje in trpljenje. Milijoni ljudi, ki zadostujejo človeški pravici po zaporih, ali ki po nedolžnem umirajo po komunističnih ječah in koncentracijskih taboriščih in ki bi lahko s prostovoljno smrtjo napravili konec svojemu trpljenju, nam dokazujejo, da je življenje ne samo za vernega kristjana, ampak tudi za brezverca velika, nenadomestljiva dobrina. Je pa tudi nedotakljiva dobrina. Noben človek nima nad njim pravice, edino Bog, ki nam ga je dal, sme z njim svobodno razpolagati. Tudi država, ki s smrtjo kaznuje resnične zločince, vrši to oblast v božjem imenu, to je na podlagi naravnega zakona, ki je koncem koncev božji zakon, ki se nam javlja po glasu našega razuma in vesti.

In kaj vidimo dandanes? Človeško življenje je po nekaterih državah brez vsake zaščite in vrednosti. Država razpolaga z njim, kakor se ji zljubi, brez vsakega ozira na človeške in božje pravice. In vendar velja še vedno božja in naravna zapoved, ki se glasi: Ne ubijaj!

Poglejmo, kako vrednost ima življenje na pr. v komunističnih državah! Kdo naj presteže vse žrtve, ki jih imajo komunistični režimi na svoji vesti! Saj ni skoraj tedna, ne da bi slišali o rznih obsodbah na smrt. Komaj mine ena čistka, že se prične druga, da o vsakdanjih obsodbah zaradi sabotaže in podobnih tako zvanih zločinov niti ne govorimo. V resnici, če bi ne imeli zoper komunistično uredbo človeške družbe drugega pomisleka, bi nam zadostovalo že dejstvo, kako malo vrednosti ima človeško življenje v komunističnih državah.

Ljudje živijo v komunističnih državah v neprestanem strahu za svoje življenje. Zveder legajo k počitku z mislijo, kaj se jim utegne čez noč pripetiti; ponoči se premetavajo večkrat v grozljivih sanjah in zjutraj se zbujajo z bojaznijo, kaj bo čez dan. Nihče se ne čuti niti za trenutek varnega, nihče ne ve, kako je zapisan pri tistih, ki imajo oblast v rokah. Niti oblastniki sami, in ti še manj kot drugi, ne vedo, kaj jim skriva bližnja prihodnost. Nešteto komunističnih prvakov, ki so bili strah in trepet svojih podložnih, je čez noč padlo v nemilost. Zadnji obsojenci, s Slanskim na čelu, so dovolj prepričljivi dokaz naših trditev.

Da preganja komunisti svoje idejne nasprotnike, da pošilja tiste, ki se mu nečijo ukloniti, na podlagi izmišljenih obtožb v zapore in smrt, je pri njegovi divji in krvoločni naravi povsem razumljivo. A da preganja svoje lastne somišljenike, da žre svoje lastne otroke in očete, morda celo tiste, ki so bili graditelji komunizma v deželi, tega pa res ne moremo razumeti. Komunistični voditelji, ki so sedaj slučajno na oblasti, bodo seveda rekli, da preganjajo le izdajalce, vohune in skrivne sodelavce kapitalistov. Toda kdo naj jim to verjame? Ali niso isto trdili sedanji obsojenci, ko so bili še pred kratkim na oblasti in ko so na isti način pošiljali v smrt svoje ljudi? In kdo nam jamči, da niso tudi sedanji oblastniki izdajalci, ki bodo morda čez nekaj let stali pred sodiščem ter skesano priznavali svoje zločine ter zahtevali — o ironija usode — najhujše kazni za svoje prevratno delovanje?

Pa četudi bi bilo res, da so bili vsi na smrt obsojeni komunistični prvaki v resnici izdajalci, ali ni skrajno slabo spričevalo za komunistizem, da vzgaja toliko izdajalcev in propalic? Kako je mogoče, da so pravi komunisti tako slepi, da pustijo tem propalicam, da se prerijejo do najvišjih služb in da leta in leta izdajajo komunistične pridobitve. To dejstvo gotovo ne govori v prid komunistični bistrumnosti.

Toda naj si razlagamo vsa ta dejstva na eden ali drugi način, ena stvar je neizpodbitno gotova: komunistem se je izkazal v vseh državah kot najbolj krivičen, nasilen, brezsrčen, in krvoločan režim, v katerem se noben človek ne čuti niti za trenutek varnega. Mi, ki živimo v demokratični državi, legamo k počitku in tudi vstajamo, ne da bi nam bilo treba trepetati za svoje življenje.

In to je dobrina, ki bi je ne hoteli zamenjati za vse dobrote komunističnega raja.

Tele misli smo povzeli po "Katoliškega glasu," slovenskem tedniku, ki izhaja v Gorici, torej neposredno ob železni zavesi. Njegovim sodelavcem so razmere v komunističnem svetu posebno dobro poznane, saj ga opazujejo iz neposredne bližine.

Ko že pišemo o komunističnem nazoru o vrednosti življenja, se nam zdi potrebno opozoriti na vso komunistično zlaganost prav v tej stvari.

Ko so lani sodili v Pragi Slanskega, Klementisa in tovariše, jih obsodili na smrt in pobesili, se ni niti eden komunist na vesoljnem svetu oglašil in se zavzel za nje, ko pa čakata Julius in Ethel Rosenberg, ki sta izdala skrivnost atomske bombe Sovjetiji in izvršila s tem daleko večjo iz-

dajo, kot so jih komunistični tožniki očitali Slanskemu in Klementisu, na izvršitev obsodbe, se je dvignil vesoljni komunistični in sopotniški svet ter se zavzema za "pravično sodbo." Slanski in tovariši so svojo "krivdo" priznali in obžalovali, Rosenberga pa kljub vsem dokazom trdita, da nista storila nič napačnega, da sta nedolžna in bi kaj podobnega morda storila še enkrat, če bi se jima priložnost ponudila.

Nam se tudi smilijo otroci, ki bodo v slučaju izvršitve sodb zgubili starše; smo za usmiljenje in dobrosrčnost, toda nič manj odločno se zavzemamo za pravičnost.

Bog je neskončno usmiljen, pa vendar obsodi grešnike, ki se ne spokore, v pekel.

Po novem zakonu se morajo javiti vsi nedržavljeni ter imeti vedno pri sebi predpisane dokumente

Čas za prijavo na poštnem uradu ali pri imigracijskem oblastvu je 30 dni po 1. januarju. — Izpolnjene karte je treba oddati osebno v imenovanih uradih. — Prijavitelj se morajo samo oni, ki še niso postali ameriški državljani (citizen).

JUSTIČNI DEPT. oddelek za imigracijo in naturalizacijo, nam je poslal v objavo sledeče važno naznanilo:

Clevelandski urad za imigracijo in naturalizacijo je sporočil, da zakon, ki je postal polnomočen 24. dec 1952, zahteva, da mora VSAK inozemec, ki se je nahajal v deželi dne 1. januarja 1953, preskrbeti si in predložiti karto z naslovom (Address Report Card) v roku 30 dni iz te tega dneva (1. januarja). Te karte se dobe od 1. jan. 1953 na vsakem poštnem uradu Zdr. držav; ko so izpolnjene, se jih lahko izroči vsakemu poštnemu uradniku (klerku) ali pa U. S. imigracijskemu uradu. Teh kart se ne sme pošiljati po pošti. Formularjev naslovov (Address Report Forms) iz leta 1952 se ne bo sprejelo. Poročila o naslovih otrok, ki so stari manj kot 14 let, morajo predložiti njih starši ali legalni varuhi. Urad mora dobiti tudi naslovne karte onih inozemcev, ki so bolni in ne morejo zdoma. Tem naj te karte preskrbe njihovi sorodniki ali prijatelji, izpolnijo naj jih doma, nato pa naj jih tista oseba (sorodnik ali prijatelj) osebno izroči poštnemu klerku ali imigracijskemu uradu. Oni inozemci, ki so začasno odsotni ob času

te prijavitvene periode, morajo predložiti svoje karte z naslovi v teku desetih dni po svojem povratku v Združene države.

Kdor ne bo izpolnil in izročil oz. predložil teh listin oziroma kart z naslovom, utegne biti kaznovan z globo, zaporom ali pa deportiran.

Ta zakon dalje zahteva, da mora VSAK inozemec, ki je star 18 let ali več, po 24. decembru 1952 imeti zmerom pri sebi tako imenovano Alien Registration Receipt karto ali kak drug certifikat registracije, ki mu je — (ali če je ženska — ki ji je) bil dan ob izpolnitvi registracije in odtisov prstov, kar zahteva zakon glede inozemcev (Alien Registration Act) iz leta 1940. Vsi oni, ki ne bi imeli vedno pri sebi "receipt" karte ali certifikata o registraciji, utegnejo biti kaznivi z globo in zaporom.

Alien Registration Receipt Card utegne biti bele barve in vsebovati ime, naslov, registracijsko številko ter odtis desnega kazalca inozemca, ali pa utegne ta karta biti tudi zelena ter vsebovati ime, registr. številko, dan in kraj vstopa v Zdr. države in fotografijo inozemca.

Razume se, da gornje odredbe ne veljajo samo za inozemce v Clevelandu in drugod po državi Ohio, temveč za vso deželo.

Koncert J. Petrovčičeve in E. Kenika

Cleveland, O. — Nedeljo 18. januarja naj si vsak zavedni Slovenec, ki je v Clevelandu ali v bližini, rezervira za poset koncerta teh dveh mladih — tu rojenih talentov slovenske krvi. Oba mnogo žrtvujeta za procvit slovenskega petja in slovenske besede. Mnogo užitka sta dala občinstvu v vlogah Violete in Alfreda v operi "La Traviata," katera je bila trikrat uprizorje-

na in vselej izredno dobro obiskana. Na piano ju bo spremljal naš odlični pesnik in skladatelj Ivan Zorman.

Upam, da bo kdo spregovoril nekoliko o programu, katerega bodo izvajali ti trije. Brez dvoma bo zanimiv. Zato ne odlašajte in si preskrbite vstopnice vnaprej. Vsi sedeži so rezervirani in se dobe pri Oražmovih. Koncert se začne točno ob štirih popoldne. Prijatelj.

BESEDA IZ NARODA

Pismo iz Kalifornije

Fontana, Calif. — Ameriško Domovino — naročil nam jo je moj svak oziroma brat John Petric E. 156. St. — v redu prejmemo. Prav hvaležni smo mu za njo. V Kalifornijo smo se preselili novembra 1951, ko smo brali v AD, da tu potrebujejo zidarjev. Dosedaj nam je kar dobro in smo hvala Bogu zadovoljni. Ameriška Domovina nam je posebno ljuba, ker prinaša novice iz Clevelanda, beremo pa seveda tudi vse druge dopise in članke.

Slovencev je tu precej, le da smo raztreseni, toda, kadar je

kaka prireditev, se radi zberemo.

Vsem prijateljem in znancem v Clevelandu voščijo srečno in zadovoljno novo leto.

Sam in Jean Kurilich ter otroci.

KATOLIŠKA CERKEV V MEHIKI

Prvič po letu 1875 je višje mehikansko sodišče priznalo veljavnost cerkvenemu zakonu. Dostoj je bil zakon veljaven le, če je bil civilen. To je velik korak k priznanju pravic katoliške Cerkve v Mehiki, kjer je, kot znano, še vedno protikatoliška ustava, čeprav se ne izvaja z vso strogo.

TRŽAŠKE VESTI

Nedeljsko zborovanje v Nabrežini

V nedeljo 21. decembra je bilo v Nabrežini veliko protestno zborovanje zaradi nasilne odstranitve dvojezičnih napisov v Štivanu, Devinu, Sesljanu in Nabrežini. Zborovanja se je udeležila več tisočglava množica, v pretežni večini moške in fantje. Udeleženci so z velikim zanimanjem sledili izvajanju nastopajočih govornikov in jih burno odobraval. Govorili so župan občine Devin-Nabrežina Terčon Josip, občinski svetovalci Srečo Colja, Drago Legiša in dr. Jože Škerk. Vsi so povdarili, da se Slovenci čutijo močno užaljene, ker jim zavezniška vojaška uprava jemlje narodno čast, užaljenosti in razočaranju nad predstavniki zapadne demokracije. Na zborovanju so odobrili resolucijo, ki so jo podpisali slovenski svetovalci občin Trst, Dolina, Milje, Repentabor, Zgonik, Devin in Nabrežina. V resoluciji zahtevajo občinski svetovalci, da ZVU razveljavi vse zakone izdane od fašizma v svrhu raznarodovanja in uničenja Slovencev in da jim prizna vse pravice, ki jim po božjih in človeških postavah pripadajo. Tudi duhovniki devinskega dekanata so na svoji konferenci sklenili, da preberejo v nedeljo 21. dec. pri vseh s. mašah naslednjo izjavo: "Ta teden so odstranili v naši občini Devin-Nabrežina dvojezične krajevne napise. Kot dušni pastirji devinskega dekanata se čutimo v vesti dolžne, da proti temu najodločnejše postopamo in to dejanje javno obsodimo kot varuhi in branitelji božjih pravic, ker kršenje osnovno narodnih pravic je po krščanski veri krivica in

Prebivalci Maldivskega otočja, skupine kakih 2000 koralnih otočkov v Indijskem oceanu, oddaljenih približno 430 milj jugozahodno od Ceylona, so sklenili razglasiti svojo deželo za republiko. To se je zgodilo po smrti sultanovega naslednika. Za prvega predsednika republike je bil izvoljen dosedanji predsednik vlade, za predsednika pa minister za kmetijstvo Ibrahim Mohamed Didi.

To otočje je bilo doslej sultanat pod protektoratom angleške vlade in z Veliko Britanijo je imelo posebne odnose. Za stike je bil pristojen in odgovoren visoki komisar Velike Britanije na Ceylonu. Po ustavi je imelo to otočje dva zakonodajna doma, dom ministrov z imenovanimi, in dom državljanov s 33 na pet let izvoljenimi člani. Otoki tega otočja so majhni. Glavni otok Male meri komaj tri kvadratne milje. Prebivalci so izkušeni mornarji in čeprav mešane rase, govorijo v jezik, narečje podobno staremu singalščemu jeziku, kakršnega govorijo na Ceylonu. Glavni gospodarski panogi sta na tem otočju ribištvo in kmetijstvo. Kmetovalci pridelujejo v glavnem pros, kokosove orehe in sadje. V odnosih med Maldivskim otočjem in Veliko Britanijo se po razglasitvi republike v bistvu ne bo nič spremenilo.

— Panameriška zveza je bila ustanovljena l. 1890, ko so se prvič zbrale na posebni konferenci severno in južno ameriške države.

greh. Četrta božja zapoved ne ukazuje spoštovati in ljubiti le staršev, ampak spoštovati in ljubiti narod in jezik, kateremu pripadamo. Zato ima vsak posameznik in oblast dolžnost pred Bogom spoštovati tudi slovenski jezik in narodnost. Zgodovinsko dejstvo je, da Slovenci bivajo v tej občini več kot tisoč let in da so bila slovenska imena do zadnjega vedno v veljavi in spoštovana. Duhovnik kot čuvaj krščanske morale je torej v vesti dolžan, da s tega svetega mesta najodločnejše obsoja, da je zaveznika oblast odstranila slov. krajevne napise v naši občini." To izjavo so duhovniki podpisali in poslali conskemu predsedniku generalu Wintertonu!

Slovenski večer v Trstu

V Marijinem domu v ulici Risorta smo imeli dne 18. dec. naš četrti slovenski prosvetni večer. Po kratkem božičnem filmu je zapela lepo božično pesem g. Čekutova, nakar je sledilo predavanje č. g. dr. Rudolfa Klinca iz Gorice. V svojem lepem in izredno temeljitim predavanju: "Lik prepričanega katoličana," nam je govornik pokazal vse dolžnosti, ki jih ima katoličan v zasebnem in javnem življenju. Številni udeleženci prosvetnega večera so se razhajali v globokem zadovoljstvu pod močnim vtisom govornikovih izjav.

GORIŠKE VESTI Akademija na slovenskem liceju

V sredo, na božično vigilijo, je bila v šolskem domu lepa božična prireditev. Dijaki so pripravili lep in pester spored. Zelo lepi sta bili predavanji "Božični večer v slovenski hiši" in pa še posebno predavanje Marije Ferletičeve "Božični motivi v slovenski narodni pesmi." Sledile so deklamacije Ladota Piščanca "Jezusova lučka" in pa Ljubke Šorlijeve "Božična." Prof. Bekar je v predavanju "Sveta noč v slovenski umetni pesmi," zajel vso slovensko literaturo. Sledile so še druge deklamacije, odlomki iz knjig najboljših pisateljev, nakar je zbor učiteljskiča zapel nekaj lepih božičnih pesmi.

Božični praznik v Gorici

Bog nam je naklonil izredno milo, sončno vreme. Po vseh cerkvah so bile polnočnice lepo obiskovane, zlasti še slovenska polnočnica v Gorici pri Sv. Ivanu. Posebno lepa je bila jutranja maša v stolnici, kjer so deklela pod spretnim vodstvom mlade organistke Bratužove Lojzke z izrednim občutkom pelega naše vedno lepe božične pesmi. Vendar nam je vse to prisojčno božični veselje grenila misel na naše brate in sestre onstran železne zaves.

Za njih letos ni bilo božiča

Medtem ko smo mi vstajali v vselem prazničnem razpoloženju in hiteli v cerkev, so se tam gori odpravljali na delo. Božič je bil za vse delavni dan in kdor ni prišel na delo je bil strogo kaznovan. Tudi otroci so morali v šolo. Še ta nedolžna bitja so prikrasili za njihovo najiskrenejše veselje, veselje jaslic in drevesca. Slišim dobre ljudi, ki se tu tako tolažijo: O saj so ljudje v Jugoslaviji še verni! A kdo so ti ljudje? Stari in prilet-ni, mladine ni, otrok še manj. Čas, pravijo je najboljši zdravnik, a tudi najstrašnejši. Tega se komunisti dobro zavedajo. Zato pa delajo počasi, sistematično, mladina bo nekoč vseeno njihova. Ne delajmo si utvar! Mladina je vsa v njihovih rokah.

Vpliv družine se na njih malo ali nič ne pozna. Saj družini je vzgoja otrok onemogočena; bojijo se odločno povedati svoje mnenje, da bi jih mogoče lastni otroci ne izdali. Ne bil bi prvi tak slučaj. Pri vseh božičnih mašah so duhovniki opozarjali vernike na te žalostne razmere v Jugoslaviji. Tudi goriški nadškof je pri polnočnici in pri slovesni božični maši rotill vernike, naj molijo za preganjane cerkev v Jugoslaviji. Očividno, ki se je za božične praznike mudil v Jugoslaviji, je povedal, kako žalostne razmere vladajo tam posebno v verskem oziru. V petih letih je Jugoslavija moralno zelo nizko padla. Po vaseh je bila še polnočnica, in tudi na božič so imeli slovesne božične maše, po mestih pa vsega tega ni bilo. Le par starejših žensk je bilo v cerkvi za božične dni. Tudi doma ljudje niso smeli praznovati božiča kot nekoč pri dobrem kruhu in potici. Prepovedano je bilo prodajati belo moko, ali pa božična drevesca. Za novo leto šele se bodo začeli v Jugoslaviji božični prazniki, z novoletno jelko in podobnimi poganskimi šegami. Takrat bodo imeli vsi uradi in šole štiri dni prosti. Vse to smo zapisali v opomin dobrim, da bi molili za preganjane v Jugoslaviji in v premislek onim, ki mogoče še naivno zagovarjajo brezbožni komunistični režim.

50-letnica redovnega življenja goriškega nadškofa

Pri oo. kapucinih so imeli v nedeljo 28. dec. izreden praznik. Za glavnim oltarjem so odkrili nov mozaik Marijinega vnebovstajja, ki so ga te dni končali. To slovesnost so oo. kapucini priredili ravno za 50-letnico redovne preobleke našega goriškega nadškofa, ki je tudi član kapucinskega reda. Po odkritju spomenika je imel slovesno sveto mašo ob nadškofovi asistenci pater provincial iz beneške kapucinske province č. pater Zakarija, ki je povdaril velik pomen in lepoto cerkvenih praznikov in slovesnosti.

Dan zahvale v Gorici

V nedeljo 28. dec. smo slovenski verniki goriške nadškofije slovesno zaključili praznovanje dvestoletnice goriške nadškofije. Slovenci smo to slovesnost začeli z tako lepo uspešnim kongresom v Štandrežu, in Slovenci smo te slovesnosti tudi dokončali. Kljub slabemu vremenu se je nabralo v stolnici zelo dosti vernikov iz mesta in podeželja. Združeni pevski zbori goriške nadškofije so prvo zapeli večno lepo "Glej zvezdice božje." Sledil je govor č. g. dr. Klinca, ki je v jedrnatih besedah razložil pomen tega velikega jubileja. Omenil je vse dosedanje nadškofe in tudi sedanjega apostolskega administratorja v jugoslovanski coni s sedežem na Kostanjevici. Še posebno je povdaril težke verske razmere, v katerih žive sedaj verniki v Jugoslaviji. Po govoru je sledil koncert božičnih pesmi. Mogočni zbor združenih cerkvenih pevcev je pod vodstvom prof. Fileja in ob spremljavi gđ. Lojzke Bratužove zapel celo vrsto naših najlepših v srce segajočih božičnih pesmi. Verniki so z globokim razumevanjem in pobožnostjo sledili dovršenemu izvajanju. Sledil je blagoslov z petimi litanijami Mater božje z odpevi. Blagoslov je imel sam prevzvišeni g. nadškof, kateremu se je na obrazu poznalo veliko navdušenje in globoka pozornost. Številni zbor slovenskih duhovnikov pred oltarjem je pel litanije, katerim so odgovarjali pevci na koru in vsi verniki. Po litanijah je bil slovesen Te Deum. Vsa slovesnost je tako lepo in pristrčno domače izpadla, da so si vsi želeli, da bi še trajala. Tudi mnogi Italijani so prišli poslušati naše lepe pesmi, saj so oni na božičnih pesmih tako revni. Pri tem koncertu je sodeloval tudi pevski zbor Slov. kat. prosvetnega društva s svojimi najboljšimi elementi.

Dr. Josip Grušen

Zgodovina slovenskega naroda

Polastili so trdnjavo Stari dvor in se pričeli pripravljati za boj. Koroški deželni stanovi so proti njim poslali armado, ki je šla 1500 moških, in po kratkem boju uporne kmete pri Starem dvoru premagala. S tem je bil punt na Koroškem pobit. Vzdignilo se so sicer še kmetje v Junski dolini, prodrli do Velikovec in tamkaj zasedli most čez Dravo, toda bili so v kratkem potolčeni in razporejeni.

Med tem je izkušal cesar Maksimilijan posredovati. Poslal je v vse tri dežele svoje komisarje, ki naj bi proučili razmere, pomirili kmete in brez prelivanja krvi zopet napravili red. Toda milo postopanje ni bilo po volji deželnim stanovom, ki so bili že zbrali svojo vojsko in ji postavili Jurija pl. Herberštajna na čelo. Ta moški je postal glavni junak v nesrečni kmečki vojski in je bil za upornike velik strah. Bil je brat slovitega Sigismunda Herberštajna, "razkritelja Rusija".

Jurij Herberštajn je napadel najprej trumo kmetov pri Gleisdorfu in jo razgal. Ko je zvedel, da se zbira upor, je niki pri Vuzenici ob Dravi, je dirl s svojo vojsko tja in jih potolkel. Večje trume kmetov so bile takrat zasedle Celjski grad in se nameravale združiti s Kranjci. Te združitve se je gospoda najbolj bala. Zato je Herberštajn takoj, ko je dobil iz Koroške nekaj pomoči, kmete pri Celju napadel in po hudem boju jih okoli 700 pobil, drugi so se razpršili na vse strani. Glavni tabor kmečke vojske je bil takrat še pri Brežicah, kjer so bili pa uporniki brez pravega voditelja. Proti njim je šel štajerski glavar Sigismund pl. Dietrichštajn z 850 jezdec, osmimi četami hlapcev in nekaterimi topovi. Kmetje so bili oboroženi le z malimi sulicami, meči in kosami. Z majhnim trudom je Dietrichštajn kmečko vojsko premagal. Begunce so večinoma pobili. Izid slovenske kmečke vojske sedaj že ni bil več dvomljiv.

Na Kranjskem se deželni stanovi niso upali proti kmetom ničesar storiti. "Mi smo preveč slabi v primeri s kmeti, pomoči ne dobimo od nikoder in prizadevanje cesarskih komisarjev je brezuspešno," je pisal kranjski deželni glavar Ivan pl. Turjaški na štajersko. Vse je pričakovalo rešitve od Herberštajna. Toda strašne vesti o porazih štajerskih kmetov pri Celju in Brežicah so tudi kranjskim upornikom vzele pogum. Ko je šel Herberštajn pri Rajhenburgu čez Savo, je že glas o njegovem prihodu kmete tako prestrašil, da so se kar razkropili. "Sedaj ni nikakih kmečkih shodov več," mu piše deželni glavar, "rešili ste nas iz pekla". Vendar je Herberštajn s svojo armado šel skozi vso Kranjsko in si jo popolnoma podvrnil. Kmet Klander, "krofasti krojač" in nekateri drugi voditelji upornikov so zbežali na Beško.

Po zmagi je sledila kazen puntarjev. Na Koroškem je moral vsak podložnik plačevati 8 fenigov na leto, na Kranjskem so naložili vsaki hiši en godinar novega davka, na štajerskem nam sicer naložena svota ni znana, vendar so tudi tukaj kmetje morali plačevati denarne globe svoji gosposki.

Tri mesece je trajala nesrečna kmečka vojska. Končala se je s popolno zmago plemstva, a do sprave med gospodo in kmetom ni prišlo. Plemstvo, svesti si svoje moči, ni hotelo

priznati svojih krivic in zljajšati bremen, temveč je zahtevalo, da se kmet brezpogojno ukloni. Kmet pa je videl, da se ne more drugače rešiti, kakor da zgrabi za orožje. Zato je prišlo zopet in zopet do novih bojov. Doba osvoboditve kmečkega stanu pa še davno ni napočila.

24. Pod akvilejskimi patriarhi

Sredi 13. stoletja se je zgodila v akvilejski patriarhiji važna izprememba. S patriarhom Bertoldom konča vrsta Gibelinov na starodavni stolici, to je onih škofov, ki so v velikem boju med papeži in nemškimi cesarji stali na strani poslednjih. Bili so ti patriarhi nemškega rodu, večinoma plemiči iz odličnih rodbin, ki so prišli do svojega dostojanstva s pomočjo svojih visokih pokroviteljev. Akvilejski kapitelj je sicer imel pravico voliti si svojega škofa, pa tudi nemški cesar je bil član kapitlja in oddal svoj glas, ki je bil navadno odločilen. Za naše dežele so bili gibelinski patriarhi od 11. do 13. stoletja zato posebno važni, ker so bili z njimi v tesni zvezi in jih večkrat obiskovali. Mnogo važnih cerkvenih ustanov izvira iz njihove dobe.

Po smrti patriarha Bertolda 1251, iz rodu andeških grofov, se pričena vrsta Welfovcev, zvestih privrženecv papeževih, ki so bili po večini Italijani in kojih skrb je merila zlasti na politične in cerkvene razmere v Furlaniji in Lombardiji. Za pokrajine "onstran gora," to je za naše dežele, so se mnogo manj brigali. Pa tudi pri nas so se politične razmere kmalu zasule tako, da so povzročile hudobno nasprotstvo med avstrijskimi vojvodi in patriarhi. Zato je svetna oblast patriarhova pri nas kmalu popolnoma propadla, cerkvena pa zelo oslabela.

Kdor obišče starodavno akvilejsko stolnico, najde grobne spomenike gibelinskih patriarhov raztresene po glavni ladiji. Tam počivajo: Popon, Ulrik I. in II. Peregrin II. in Bertold. Welfovce pa najdeš zbrane v stranski kapeli sv. Ambrozija, kjer se bleste njihovi marmornati sarkofagi. Tako se še po smrti nehoti izraža politično nasprotstvo, ki jih je ločilo v življenju.

Prvi odločen Welfovec je bil patriarh Gregor de Montelongo (1251—1269), katerega je papež Inocencij IV. posadil na akvilejsko stolico. Odlikoval se je s hrabrostjo in bojno podjetnostjo. Zato je vsa njegova vlada polna bojev za svetno oblast. Istrska mesta si je pridobil s tem, da jim je dovolil prosto volitev županov. Zaradi kranjskih posestev se je zapletel v hud spor s koroškim vojvodom Ulrikom III., ki se je bil polastil akvilejskih gradov in posestev. Vnel se je kratak po vroč boj, ki je deželo zelo oškodoval. Vojvoda Ulrika je zadelo cerkveno izobčenje. Slednjič se je leta 1261. sklenil mir med obema nasprotnikoma. Ulrik je priznal patriarhu Gregorju oblast nad mestom Ljubljano in pripadajočimi gradovi: Gorici, Herenberg, Falkenberg, Ig in Auersperg, obljubil je tudi, da mu izroči Slovenji Gradec, da v treh letih iznova sezida podrti akvilejski grad Werdene in da se odpove vsem pravicam do Vipave in Postojne. Patriarh Gregor pa je podelil ljubljansko gospostvo z mestom in gradovi vred vojvodu Ulriku v fevd.

Najhujiši preganjalci patriarhovi so bili goriški grofi, med njimi posebno Albert II. Za vsako malenkost so se ob goriško-furlanski meji vneli hudobi. (Dalje prihodnjič.)

Marjan Jakopič:

Nagelj

(Konec.)

Jerici je bilo nerodno. Povesila je glavo, da so ji padle črne kite na obraz. Lepa je bila, najlepša v vseh Goricah, za Joža vsaj. Precej podobna je bila Tinci, le malo manjša in širša. Pa lase kot oglje in oči nič drugače.

Joža sicer še ni bil pod njenim oknom. Vendar od zadnjega proščenja ve, da je njegova. Letos ji kupi lectovo srce in potem pojde pod njeno okno po nagelj. Ko se delo nekoliko unese. Zdaž še za spanje ni časa.

Tomaž je prijel Jerico za črne kite in sedel poleg nje. Naj vidi Tince, da se zna tudi z drugimi meniti.

Kmalu so pospravili in se dvignili. Sonce je lezlo že nekam visoko in ko rosa zgine, kosa ne teče rada.

Tince je voščila koscem in dekletom sreče ter odšla. Tomaž jo je spremljal z očmi in v srcu mu je bilo hudo. Morda jo je razžalil. Tega ni hotel. Kmalu mora pod okno, morda že v soboto, da se izpove in da izve. Danes je komaj terek in do nedelje je še tako daleč, vsaj za Tomaža. Zamahnil je in mislil na Tince, a ona na njega nič manj.

Teden je pri kraju. Skoraj prekratek je, ko pa se delo ne unese. Tomažu pa je vsak dan predolg. Komaj čaka večera. Danes poskusi. Večer je lep in ni zlomek, da bi Tince ne omajal. Ve, da dekleta ne zaspijo dolgo v noč, vse dokler se vas ne umiri, dokler si fantje ne voščijo lahko noč. Pa še potem čakajo in hrepenijo. Kako ne bi hrepenela njihova srca, če pa je v polletnih večerih tako čudno lepo, posebno zdaž, ko nageljni cvetijo in seno diši prav v izbo.

Tomaž se spusti proti vasi. Da bi zvižgal, se mu ne da. Da bi zvil med fante, ni pravšnje volje. Počasi gre skozi vas in zavije v sadonosnik. Vleže se v travo za šupo. Nihče ga ne bo motil, sam bo s svojimi mislimi. Nebo je kar preveč jasno in obrišano. Bolje bi bilo, da ni mesece. Pa Tomažu je končno vseeno. Bo pa počakal, morda se le od kod privleče oblak in zakrije mesecu srebrni obraz. Gleda v Tinčino okno. Nageljni padajo kakor rdeči plamen iz črnih križev. Danes jih dobi, ali pa odneha. Naj se odloči. Grize travo in čaka. Na vasi je sem in tja zalajal pes. Nekje na Muri je udarjalo enakomerno mlinsko kolo. Včasih je kdo zaukal. Čez gorice je udarjalo klop, klop, vedno enakomerno in domače. To je bilo vse. Božji mir se je razlil čez vas, prav v slednjo kočico.

V vaškem zvoniku je bilo enajst. Še malo počaka. Zdi se mu, da sliši stopinje v travi, le kdo bi neki bil? Molči in gleda. "Lojz je, že pristavlja lestev." Tomaž se težko kroti, pa se mora. Bo videl, če se Tince oglasi. "Slišal bo lahko besedo. Zvedel bo vse, ne bo treba spraševati.

Komaj upa dihati, srce mu glasno poskakuje in kri vre. Lojz je že med križi. "Tince, ali spiš?"

Nič odgovora. Zdaž Lojz glasneje: "Pridi, jaz sem, Lojz."

Dolgo časa nič. Lojz je nemiren. Seže prav med križe, da bi utrgal nagelj. Tedaj pa se na oknu prikaže Tince, lepa in nekoliko blede v mesečini.

Tomaž je vztrepetal. "Skočim in prevrnem lestvo, potem zbežim. Pa zakaj? Saj še ničesar ne vem. In kaj mi je končno storil Lojz?" Take misli mu polnijo glavo in morijo srce.

Srce mu glasno utripa, prav nekje na vrhu. Potegne se po travi par korakov bliže. K sreči je trava precej visoka in

Lojz ne more slutiti, kdo je v bližini.

Lojz na lestvi se je oglašil: "Tince, zakaj nisi precej prišla?"

"Pusti me, Lojz, saj sem ti že povedala. Ne morem. Odpusti in pozabi me, kot da me nisi nikoli srečal. Srce pravi: Ne."

Težak vzdih se izvije dekletu iz prsi.

Lojz poskusi ujeti dekličino roko. Pa jo Tince umakne.

"Bolje tako, Lojz. Srce ni živina, da mu lahko ukazuješ. Svoje hoče, hrepeni po sreči in boli."

"Kaj ti bo pri nas hudega, Mi imaš kaj očitati? Kaj sem ti hudega storil?"

"Nič, prav nič, Lojz. Rekla sem ti že, da te nimam rada in te imela nikoli ne bom. To je vse. Lahko noč, ne zamej. Odšla je, na oknu so ostali nageljni, posrebrani v blede mesečini.

"Potem imej Tomaža z bajte. On te bo že osrečil s svojimi revščino, s svojo beračijo!"

Tomaž bi ga prevrnil, pa ne sme. Zaradi besed se že ob priliki pomenita. Izvedel je dovolj. Zdaž se mu ne mudi. Do jutra je še daleč in jutri je nedelja. Potegnil se je nazaj in čakal.

Po vseh cerkvah tja do Dravskega polja je že odbilo polnoč. Prav nazadnje še na Kapeli. Glas bronca se je izgubil nekje za zidanicami, vas pa je mirno počivala v božjem objemu.

Tomaž je že na oknu. V desni drži Tinčino roko, v drugi nagelj. Lep, najlepši, komaj odprt kot njegova sreča. Zaukal bi pri priči, pa ne sme. "Tince, srečen sem. Tako srečen." Več ni mogel.

Tudi Tince je molčala. Saj mu je že vse povedala. Njegova je in ostane. Pa naj bo materi prav ali ne. Tudi na bajti se živi, če je ljubezen. Brez ljubezni pa je tudi v palačah pusto in prazno.

Do jutra bi Tomaž stal na lestvi in držal Tinčino roko v svoji. Kaj do jutra, vse življenje! Pa mora iti, zaradi Tince. On tako ne bo spal. Ne bo mogel.

"Lahko noč, Tince, in name misli. Tudi takrat, ko bo hudo in prav posebno takrat."

"Lahko noč in na svidenje, jutri pri pozni maši."

Komaj je bil Tomaž kraj vasi, je že zaukal. Trikrat, vsem fantom na kljub, posebno Lojz.

V BLAG SPOMIN PETE OBLETNICE SMRTI NAŠE DRAGE SÖPROGE IN MATERE

AGNES BECK

ki je preminula 7. januarja 1948

Pet let že Te zemlja krije, ko ločili smo se le za čas, tam Tebi lepše sonce sij, kjer pravi je le dom za nas.

Večni Bog Ti daj plačilo, ko svetu že dala si slovo, draga soproga, dobra mati, spavaj v grobu zdaž sladko.

Zalujoci ostali:

ANTON BECK, soprog ANTHONY, sin JOSEPHINE, hči VNUKI in drugi sorodniki Cleveland, O., 7. jan. 1953.

zu; naj ve, da je Tince zdaž njegova in samo njegova.

Tudi Tince ga je slišala. Toplo ji je bilo, kot bi še vedno držala njegovo močno roko v svoji.

Skoraj se je začelo svitati. Tomaž nocoj ni legel. Zavil je v gorice, odkoder se tako lepo vidi na vas. Tja, kjer sniva njegova Tince, njegovo dekle, dekle s kitami svetlimi in težkimi kot pšenični snop. Sedel je v kopico sena in njegovo srce je pelo z nemirnimi klopotci vse do rane maše, vse do prvega sonca, ko še ni bilo preko gorice temne sence in ne sence preko njegove sreče . . .

— Eden izmed vsakih treh voz v tovornih vlakih na naših železnicah je naložen s premogom.

Moški dobljo delo

Avto prodajalci

Potrebujemo dva prodajalca, katere zanimala, da bi se učila v mesecu januarju. Prejšnje izkušnje ni potreba. Lepa prilika za pravega, ki hoče zaslužiti od \$6000 do \$10,000 na leto. Provizija in bonus in zasluzite, ko se učite. Pridite osebno od 9 do opoldne in vprašajte za Mr. Thomas ali Mr. Lombardo.

Wm. L. Thomas, Inc.
5310 St. Clair Ave.

(6)

DIE MAKERS on medium and large dies TOOL ROOM ENGINE LATHE OPERATORS MACHINE REPAIRMEN DIE REPAIRMEN

Bi tudi radi govorili z MASINISTI

Visoka plača od ure. Čas in pol za nadurno in dvojna mezd ob nedeljah. Dobri delovski pogoji in dodatek za življenske stroške. Ta dela se dobijo pri obeh tovarnah na E. 93 in Woodland in na 1115 E. 152 St. Oglasite se v Employment Office tovarne št. 1.

MURRAY OHIO MFG. CO.
1115 E. 152 St.

(6)

MALI OGLASI

Sobe se odda

Odda se 2 neopremljeni sobi na 6529 Juanita Ave. LI-1-6516.

(4)

Sobo se odda

Odda se opremljena soba za moškega. Oglasite se na 5801 Prosser Ave., tel.: EN 1-5953.

(4)

Naprodaj

Hiša za 2 družini, eno stanovanje poleg drugega, 7 sob vsako, eno prazno, vse na novo dekorirano, v dobrem stanju. Blizu 3 šol na 1412 E. 40 St., tel.: EN 1-7857.

(6)

Popravimo ogrodja in fenderje na vašem avtomobilu

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 St. Clair Ave.
EN 1-1633

FRANK CVELBAR, lastnik

ANGLEŠKO- SLOVENSKO BERILO (DR. KERN)

je zopet v zalogi.

Po pošti stane \$3.25.

Dobite ga v potniški
pisarni

AUGUST KOLLANDER
6411 St. Clair Ave.
Cleveland 3, Ohio
U. S. A.

Pismo g. Antona Grdine, predsednika The North American Bank-e našim številnim strankam, delničarjem in prijateljem

Z velikim zadovoljstvom Vam morem sporočiti, ko Vam pošiljam poročilo o finančnem stanju naše banke ob zaključku poslovanja 31. decembra 1952, da so se denarna sredstva zvišala za \$1,455,201.83 in dosegla skupaj \$13,986,336.90. Ta stalna rast je dokaz potrebe, ki jo banka izpolnjuje v tej okolici s tem, da je na razpolago v vseh bančnih poslih.

Porast vlog za \$1,308,850.81 (\$448,665.01 v vlogah čedkovnega računa in \$860,185.80 v hranilnih vlogah) izkazuje naraščajoče zaupanje, ki ga javnost izraža Vašemu odboru direktorjev in uradnikov.

Rad bi obrnil Vašo pozornost na to, kako smo investirali vloge, namreč \$6,739,947.38 v federalne vladne obveznice, \$686,773.54 v državne, okrajne, mestne in korporacijske bonde, in \$1,987,612.62 v gotovinski sklad, kar daleč presega po zakonu določeno rezervo 10% hranilnih vlog in 15% trgovskih in tekočih vlog, kakor zahteva zvezna in državna oblast. Ostale \$4,533,889.76 smo investirali v različna kratkoročna posojila, plačljiva na zahtevo, oziroma v 24 mesecih, vključno \$490,391.49, kar smo vložili v F.H.A. (Zvezna agencija za gradnjo stanovanjskih hiš), Fully Insured Mortgage Loans (Polnozajamčena posojila na nepremičnine), \$156,270.35 v G.I. Mortgage Loans, 50% zavarovana, in \$2,191,797.86, kar smo investirali v Conventional Bank Mortgage Loans. Odgovarjajoče rezerve vzdržujemo in jih stalno višamo z dohodki iz posojil.

Posebej bi Vas opozorili na likvidnost naše banke, z drugimi besedami, na razmerje gotovine in vladnih varnostnih papirjev s celokupnimi vlogami banke. Ta stopnja likvidnosti je 69%, samo 31% celokupnih vlog je investiranih v posojila; zelo ugodno stanje, ki izraža skrbnost vodstva v upravljanju banke. Tudi dohodki so zelo ugodni in izkazujejo naraščajoč napredek tekom let, vsled česar smo mogli dati na stran fonde za odgovarjajoče rezerve in povečati preostanek in račun nerazdeljenega dobička. Preostanek se je dvignil za \$50,000.00 na \$300,000.00 ob koncu leta.

Federal Deposit Insurance Corporation (Federalna korporacija za zavarovanje vlog) in State of Ohio Banking Department (Bančni oddelek države Ohio) sta na koncu poslovnega leta 3. novembra 1952 s skupnim pregledom ugotovila, da je banka v dobrem stanju in da so uspehi njenega delovanja skrajno zadovoljivi.

VARNO HRANJENJE!

Vloge zavarovane do \$10,000

Močne rezerve, vzorno poslovanje, ter dobro razdeljena in varna posojila na domove skupno nudijo varnost za vaše prihranke. Hranite z zaupanjem v kateremkoli naših dveh uradov stare in zanesljive institucije.

PRIMERNE OBRESTI NA VAŠIH PRIHRANKIH

Vloge, napravljene na ali pred 12. januarjem 1953, bodo dobile obresti od 1. januarja naprej.

DVA PRIROČNA URADA

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN COMPANY

E. 185th URAD
813 E. 185th St.

ST. CLAIR URAD
6235 St. Clair Ave.

Člani Federal Home Loan Banke
in Federal Savings & Loan Insurance korporacije

Delniška seja SLOVENSKE ZADRUŽNE ZVEZE

se vrši v nedeljo 8. februarja 1953

v American Jugoslav Centru, Euclid

Začetek seje ob 2 uri popoldan

Vabi se vse delničarje in delničarke, da se gotovo udeležite te važne seje. Na dnevnem redu bo poleg drugega tudi poročilo uradnikov in poslovdjo, ter druge važne zadeve.

Udeležite se te delniške seje prav gotovo.

DIREKTORIJ.

Naprodaj

Blizu E. 185 St., lastnik prodaja "bungalow" 4 in pol sob, vse na novo dekorirano. Kliči te GL 1-7415 ali KE 1-0827 od 6 do 8 samo zvečer.

Sobe se odda

Odda se 4 neopremljene sobe samo odraslim ljudem. Plinska gorčota, kopalnica, avtomatična vroča voda. Na E. 61 St. Kliči te BR 1-0655, od 2 - 5 pop. (7)

JOSIP JURČIČ:

Kloštrski žolnir

Izvirna povest iz 18. stoletja

Žolnir se obrne, odzdravi patru, ali opaziti je bilo na njem, da ni posebno vesel nove družine.

"Malo se mislim sprehoditi," odgovori na vprašanje. "Da vam pa morem na poslednje odgovoriti, dovolite mi, da isto vprašanje zastavim."

"Jaz grem tu v obližje svoje svakinje obiskat; zbolela je nekaj in treba ji bo morda duhovne tolažbe. Precej tu gori je v kotu ta hiša, ki je nekoliko že videti. Na Kodranji se pravi, moja rojstna hiša je."

"Katica je zbolela?" vpraša žolnir hitro.

"Oho! Kakor vidim, poznate že naše ljudi in kraj bolj, kakor sem mislil!" pravi mnenih čudeč se. "Samo mati njena je bolna, deklici ni hudega, mislim. Ali kako je to, da veste že imena imenovati?"

Žolnir se napol obrne strani, morda da bi rdečico zakril, ki mu jo je prenapeljena beseda v lice gnala.

"Slišal sem o deklici," odgovori in da bi govorico na drugo reč napeljal, pravi: "Tu sem posebno rad zahajam; zakaj od nobene strani se mi mestece in kloster lepše ne videta. Najkrasnejši pa je ves obraz zvečer, ko ravno sonce zahaja in celo planjavo zasenči; le vzhodni rob in južne gore se še zore Zares vam moram povedati, da ga nisem še našel kraja, ki bi mi bil tako povšeči."

"Ali mislite še dolgo tu ostati?"

"Kakor bodo reči nanesle. Ako se ne premislim in ako ne bo kake spremembe, nemara da ostanem; kajti samija mi je prav pogodu, lahko se pečam s svojimi nauki in sploh sem zadovoljen tu z vsem," pravi žolnir.

Prijor nekaj časa molči! Ker pa žolnir ni poprijel besede, povzel je pater, da ne bi molče korakala po polju, prejšnjo snov o lepoti tamkjašnje okolice.

"Da vam kostanjeviško okrožje posebno dopada, temu se ne čudim; zakaj čeravno sem tu rojen in se ne morem hvaliti, da bi veliko sveta kakor samovidec poznal, vendar ne vem mesta, kjer bi rajši bil ko tukaj. Ali veliko bolj mikavno

mi je postalo vse šele potem, ko sem zgodovino tega okraja spoznal. Za vas morda ta ne bo tako zanimiva, ker niste domačin; pa vendar menim, da ima človek potem ves drug razgled, če razen naravne lepote in lege pozna tudi važne dogodbe iz nekdanjih časov.

Mestece naše, postavim, je majhno, ne more se hvaliti, da ima velika in lepa poslopja, pa je staro in se najde v važnih dobah deželne zgodovine zaznamovano. Že letna številka 1248 govori o njem in njegovem gospodarju: Henricus castellanus de Landtrost. Le pomislite že to ime: Landtrost, čeravno vem, da ni prvotno, koliko veljavno daje kraju že samo po sebi, ko bi tudi človek ne vedel iz zgodovine, kako imenitno je bilo mestece v vojskah z Otokarjem, celjskimi grofi, in kaj je bilo za ljudi v okolici v turških časih.

Vem, da v vsej deželi ni bilo boljšega zavetja nadlegovanim revežem kakor ta otok. Le pridite enkrat k nam — čudim se, kako da vas je tako malo videti

— in pokazal vam bom stare kronike, iz katerih boste lahko razpleli celo zgodovino, posebno ako vam domišljija pripomore praznote napolniti in samo površno razsnovati.

Tudi začetek kloštra in njegove zgodbe so mikavne od kraja do zdaj. Ustanovljen vsled in po dokončanem boju — post bellatum episcopum Bambergensensem, cum quo (Bernardus dux) propter limites ditionis certabat, pravi kronist — postal je nekateri in nekateri boj na svetno in duhovno plat. Pa tukaj gre moja pot na stran, z Bogim, oglasite se kaj in dalje se pomeniva o tej reči."

Rekši jo prijor Avguštin zavije na ožjo kolovozno pot, žolnir pak stopa naravnost proti malemu gozdiču. Prijor je bil nekako zadovoljen sam s seboj, ko se je ločil od tovariša in sam jezdil proti domovju, ki je stalo komaj še četrte ure pred njim. Zadovoljen je bil, da je premagal neko zoprnost, ki ga je vselej prešinila, kadar je bil z žolnirjem vkup, kar se mu nikakor ni prav zdelo, ker ni imel nikakršnega vzroka, zlasti še, kar so ljudje povedali, da k maši hodi tujec tako ko drugi ljudje, ker ni bilo nobene žal besede in pritožbe o njem slišati in si nikakor ni mogel razložiti, zakaj ga nekaj vleče od njega.

Ali tudi žolnir je menda čutil in vedel, da pater prijor ne bo njegov dobitnik; kajti ko maj je prišel do prve žive seči,

ustopil se je za češminov grm, gledal za jezdecem nekaj časa, potem pa, naslonjen na svojo palico, dolgo in nepremekljivo stal na istem mestu. Iz upogjenosti njegove krepke postave, iz temnih, hudih oči in stisnjenih ustov ni bilo lahko soditi, da ga obhaja tista lahka, neskrbna in dobrodejna čut, ki jo ima človek, kadar se razide z ljubim znancom ali vsaj s spoštovanjem vrednim, prijaznim človekom.

Kmetija pri Kodranu je stala na samotni in prijaznem zakotju, kakor smo že povedali. Že po vnanjem videzu se je ločila od drugih kmečkih hiš. Hiša je bila na široko zidana in dasiravno je imela en sam strop, bila je vendar pol sežnja višja ko vsaka druga v obližju.

Zid je bil sicer samo ometan, neuglašen in nepobeljen, pa poznalo se mu je, da so gospodarji zato pustili to neotesano podobo, ker niso hoteli biti prevezetni, ampak so ponižno hoteli ostati kmetje in so zato mislili, da se mora stanovanje ločiti od gospodskih hiš. Prostorni hlevi in druga gospodarska poslopja, zlasti velikanski vinski hram na južni strani pak so vendar kazali stan premožnih vinščekov.

Ko je prijor Avguštin prijezdil v dvor, prišel mu je veliki hlapec Kodrankin, stari Mihelj, naproti, ki je ravno pred zidnico velik sod nabijal, snel že zdaleč klobuk z glave, obrisal si lase s čela ter spoštljivo popred

jezdecu roke poljubil, preden je konja za uzdo prijel.

"Kako je kaj, Mihelj?" vpraša pater ter razse.

"Je, saj bi še bilo! Pokmetovali smo še precej vidno in pridno. Vina sem lepo število veder zaaral in domačega bo nekaj polovnjakov. Ko bi le bolezní še ne bilo v hišo, bolezní," odgovori Mihelj in da konja mlajšemu hlapcu, da bi ga odpeljal v konjak.

"No, kaj pa ti, Katica?" obrne se prijor k deklici, ki je bila urno iz veže pritekla stricu roko poljubiti.

Katica je bila okoli dvajset let stara in ni zastoj slovela, da je ni že dolgo bilo enake v farjni cerkvi. Bila je vitke, tenke rasti, prosto oblečena. Nihče, ki jo je v prvič videl, ne bi bil verjel, da je zrastle med trdim kmečkim delom. In kdor je zrl v krasno, okroglo obličje in milo, plavo oko, ta se ni čudil, zakaj so mladeniči v okolici nekako posebno spoštovali to deklico in nikakor ne mogli tako z njo govoriti ko z drugimi.

"Kako je kaj materi?" vprašal je prijor, stopivši v vežo.

"Oh, stric, že celi dan jih mrzlica trese in glava boli. Jaz se bojim —" dalje ni mogla govoriti, jok ji je sapo zaprl.

"Nič ne jokaj, saj še ni take sile, ne. Le moli, kar je božja volja, to se bo zgodilo. Mati je stara, res, pa zato še ni, da bi morala umreti, če malo oboli," tolaži jo pater.

"Kaj bom počela potem sama na svetu!" plaka dekle.

Patra je genila njena žalost, obrisal ji je solzo z belega lica in dejal z nekako voljnijšim in mehkejšim glasom:

"No, no, utolaži se, dokler bom jaz živ, tudi tebi očeta ne bo manjkalo, kateremu bo prva skrb, da ne boš sama in zapuščena na svetu."

Rekši stopi v izbo. Na postelji je ležala stara žena. Lice ji

je bilo zelo upadlo in oči so se bile vdrle, dasi ni bila več ko nekaj dni bolna. Avguštin je na prvi videz spoznal, da bo tu natura tirjala svojo poslednjo neodželjivo pravico. Bolnica je, spoznavša svojega visokega svaka, hotela uvesti se v posteljo, ali moč ji že tega ni dopustila.

(Dalje prihodnjič)

Baragova Pratika

DVANAJSTI LETNIK

za navadno leto 1953

je zanimiva knjiga za vsakega Slovenca kjer koli. Za vsakega slovenskega človeka ima obilo koristnih nasvetov in obvestil. Poučne članke in spise, zanimive črtice in povesti.

Radi višjih stroškov kot povišane poštnine in radi dražjega tiska stane letos nekaj več kakor lani.

S pošnino stane letos \$1.25

Naročila je poslati v Money orderu, čeku, ali gotovini na:

BARAGOVA PRATIKA

6519 West 34th Street

Berwyn, Illinois

Sprejmite našo zahvalo--

Direktorij in uradniki The North American Bank smo hvaležni za krasen napredek, ki ga je banka napravila v pravkar končanem letu.

Nam je dobro znano, da more biti banka uspešna le, ako zadovolji svoje stranke. . . . to skušamo doseči s tem, da vzdržujemo svojo ustanovo v tesnem soglasju z rastočimi potrebami okolice.

Hvaležni smo vsakemu za naklonjenost in želimo, da veste, da nam je v veselje, če vam moremo postreči.

Primerjanje stanje banke

	31. dec. 1952	31. dec. 1951
PREMOŽENJE		
Gotovina in na drugih bankah	\$ 1,987,612.62	\$ 1,964,556.87
United States vladne obligacije	6,739,947.38	5,792,310.13
Drugi bondi in sekuritete	686,773.54	616,258.82
Posojila in diskonti	4,533,889.76	4,134,217.52
Bančno posestvo lastovano	12,000.00	1.00
Drugo premoženje	26,113.60	23,790.73
Skupaj	\$13,986,336.90	\$12,531,135.07
OBVEZNOSTI		
Osnovna glavnica	\$ 300,000.00	\$ 300,000.00
Preostanek	300,000.00	250,000.00
Nerazdeljen dobiček	115,521.75	115,956.62
Rezervirano za slučajnosti	51,369.16	45,468.35
TEKOČE VLOGE	3,478,696.80	3,030,031.79
HRANILNE VLOGE	9,094,613.91	8,234,428.11
U. S. blag. vloga davka in posojila	136,681.09	57,686.19
Hypothecated vloge (Sec. 710-180 G.C.)	425,117.84	443,100.84
Druge obveznosti	84,336.35	54,463.17
Skupaj	\$13,986,336.90	\$12,531,135.07

Sekuritete v vrednosti \$702,218.75 so vezani zagotoviti United States Treasury vlogo za davke in posojila, kot dovoljuje postava

Vloge zavarovane do \$10,000

Člani Federal Deposit Insurance Corporation
Člani Cleveland Clearing House Association

DIREKTORJI THE NORTH AMERICAN BANK:

Anton Grdina	Frank M. Jaksic	Anthony J. Perko
Joseph H. Lackamp	Raymond F. Breskvar	Frank L. Grdina
Frank Mramor	Charles J. Lausche	August A. Urankar
	Edward W. Daniel	Michael Telich

NORTH AMERICAN BANK

3 URADI NA VZHODNI STRANI

6131 St. Clair Ave.

3496 East 93rd Street

15619 Waterloo Rd.

Finančno poročilo

St. Clair Savings & Loan Company

31. decembra 1952

IMETJE

Gotovina na rokah in v bankah	\$ 864,192.74
U. S. vladni bondi	1,155,187.57
Posojila na prve vknjižbe	10,119,428.27
Nepremičnina — bančno poslopje	115,118.01
Pohištvo in oprema	42,788.95
Delnice Federal Home Loan banke	123,900.00
Vse drugo imetje	1,083.70

Skupno imetje \$12,421,699.24

OBVEZNOSTI

Hranilne vloge	\$ 9,939,904.37
Posojila v delovanju in Escrow vloga	1,292,674.79
Predujmi od Federal Home Loan banke	200,000.00
Izposojevalni sklad za zavarovalnico in davke	4,550.66
Vse druge obveznosti	12,518.31

KAPITAL in PREOSTANEK

Glavne delnice	\$243,828.76
Nerazdeljen dobiček	188,611.86
Rezervni sklad	539,610.49
	972,051.11

Skupne obveznosti, kapital in preostanek \$12,421,699.24

VSE VLOGE SO ZAVAROVANE DO \$10,000.00

po

Federal Savings and Loan Insurance Corp.,
ki je last Združenih držav ameriških

Vse vloge, ki jih sprejememo pred 12. januarjem,
bodo dobile obresti od 1. januarja

Ali ste prehlajeni?

Pri nas imamo izborno zdravilo da vam ustavi kašelj in prehlad. Pridite takoj, ko čutite prehlad.

Mandel Drug

15702 WATERLOO RD.
KE 1-9434

DVA POGREBNA ZAVODA

za

zanesljivo

izkušeno

sočutno

pogrebno

postrežbo

po

ceni, ki jo SAMI

izberete

pokličite

A. GRDINA & SONS
FUNERAL DIRECTORS
15702 Waterloo Rd.
Berwyn, Ill. 60404